

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1997-1998

12 MEI 1998

Wetsontwerp betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 29 VAN DE HEER COENE

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1675/2, eerste lid, de woorden «zijn onvermogen heeft bewerkstelligd» vervangen door de woorden «te kwader trouw heeft gehandeld».

Verantwoording

In tegenstelling tot het wetsontwerp beoogt dit amendement wel degelijk de vereiste van de goede trouw als voorwaarde voor de toelaatbaarheid (ontvankelijkheid) van het verzoek tot collectieve schuldenregeling te bevestigen. Dit lijkt ons absoluut noodzakelijk. Zo is het onaanvaardbaar dat schuldenaars die manifestelijk hebben gegeven van een onbegrijpelijke lichtzinnigheid of zelfs van frauduleuze handelwijzen, bijvoorbeeld bij het aangaan

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-929 - 1997/1998:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nrs. 2 en 3: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

12 MAI 1998

Projet de loi relative au règlement collectif de dettes et à la possibilité de vente de gré à gré des biens immeubles saisis

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

Nº 29 DE M. COENE

Art. 2

À l'article 1675/2, premier alinéa, proposé, remplacer les mots «elle n'a pas manifestement organisé son insolvabilité» par les mots «elle n'a pas manifestement agi de mauvaise foi».

Justification

Contrairement au projet de loi, le présent amendement prévoit sans équivoque que la bonne foi est exigée dans le chef du requérant pour que la demande de règlement collectif de dettes soit admissible (recevable). Cela nous semble indispensable. Il serait en effet inadmissible que des débiteurs qui auraient manifestement fait preuve d'une légèreté incompréhensible, voire se seraient livrés à des pratiques frauduleuses, par exemple au

Voir:

Documents du Sénat:

1-929 - 1997/1998:

Nº 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

Nºs 2 et 3: Amendements.

van kredietverstrekkingsovereenkomsten, bij moeilijkheden achteraf toch een beroep op de schuldregelingsprocedure zouden kunnen doen. Dit zou zonder meer neerkomen op het stimuleren van de onverantwoordelijkheid en het misbruik.

De huidige tekst van het ontwerp dreigt een element van onzekerheid en wantrouwen te introduceren in de contractuele relatie tussen kredietverstrekkers en -nemers. Die relatie is en moet bij uitstek gefundeerd blijven op wederzijds vertrouwen.

De goede trouw-vereiste wordt negatief geformuleerd (naar analogie met de negatieve formulering in de ontwerptekst, met name het niet bewerkstelligen van het onvermogen). De draagwijdte is ook ruimer dan die van de notie «bewerkstelligen van onvermogen», een notie die zo restrictief wordt opgevat dat het de facto uiterst moeilijk wordt de organisatie van het onvermogen aan te tonen.

Concluderend kan gesteld worden dat de goede trouw een noodzakelijke filter dient te zijn via dewelke de toegang tot de schuldregelingsprocedure wordt verleend. Dit is trouwens niets anders dan de bevestiging van de geldende gemeenrechtelijke regeling (onder meer artikel 1244 van het Burgerlijk Wetboek), waarbij er geen redenen zijn om daar fundamenteel van af te wijken.

Nr. 30 VAN DE HEER COENE

Art. 2

Hettweedelid van het voorgestelde artikel 1675/2, aanvullen als volgt: «*op voorwaarde dat hij verschoonbaar verklaard werd overeenkomstig artikel 82 van de faillissementswet van 8 augustus 1997*».

Verantwoording

In de toelichting wordt gepreciseerd dat de gefailleerde aan wie het voordeel van de verschoonbaarheid geweigerd wordt overeenkomstig de bepalingen van de faillissementswet, geen beroep kan doen op de collectieve schuldenregelingsprocedure. Onderhavig amendement wil dit principe verwoorden in het beschikkend gedeelte van het ontwerp.

Nr. 31 VAN DE HEER COENE

Art. 2

In de Nederlandse tekst van het voorgestelde artikel 1675/4, § 1, de woorden «De vordering» vervangen door de woorden «Het verzoek».

Verantwoording

Het is, zoals de Raad van State opmerkt, correcter te gewagen van een verzoek tot collectieve schuldenregeling in plaats van een vordering. De procedure wordt immers ingeleid bij wege van eenzijdig verzoekschrift.

Nr. 32 VAN DE HEER COENE

Art. 2

In de Nederlandse tekst van het voorgestelde artikel 1675/5, eerste lid, de woorden «de vordering» vervangen door de woorden «het verzoek».

moment de contracter des emprunts, puissent encore avoir recours ultérieurement, en cas de difficultés, à la procédure de règlement collectif de dettes. Une telle possibilité aurait pour effet d'encourager l'irresponsabilité et les abus.

Le texte actuel du projet risque d'introduire un élément d'insécurité et de méfiance dans la relation contractuelle entre le prêteur et l'emprunteur. Cette relation est et doit rester fondée sur la confiance réciproque.

La condition de la bonne foi est formulée par une tournure négative (par analogie avec la formulation négative du projet de loi, à savoir le fait de n'avoir pas organisé son insolvabilité). Elle a aussi une portée plus large que la notion d'organisation (par le requérant) de son insolvabilité, notion qui est conçue de manière si restrictive qu'il devient extrêmement difficile, dans la pratique, de prouver que l'insolvabilité a été organisée.

En guise de conclusion, on peut dire que la condition de la bonne foi s'impose en tant que filtre réglant l'accès à la procédure de règlement collectif de dettes. Elle ne fait d'ailleurs que confirmer la règle de droit commun (notamment l'article 1244 du Code civil), à laquelle il n'y a pas de raison de déroger fondamentalement.

Nº 30 DE M. COENE

Art. 2

Compléter le deuxième alinéa de l'article 1675/2 proposé, par ce qui suit: «*à condition qu'il ait été déclaré excusable conformément à l'article 82 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites*».

Justification

Il est précisé, dans le commentaire des articles, que le failli auquel le tribunal aura refusé le bénéfice de l'excusabilité conformément aux dispositions de la loi sur les faillites, ne pourra plus introduire de requête visant à obtenir un règlement collectif de dettes. Le présent amendement tend à inscrire ce principe dans le dispositif du projet.

Nº 31 DE M. COENE

Art. 2

Dans le texte néerlandais de l'article 1675/4, § 1er, proposé, remplacer les mots «De vordering» par les mots «Het verzoek».

Justification

Comme le fait observer le Conseil d'État, il est plus correct, en néerlandais, de parler d'une *verzoek tot collectieve schuldenregeling* (demande en règlement collectif de dettes) que d'une *vordering* (requête). La procédure est en effet introduite par le dépôt d'une requête unilatérale.

Nº 32 DE M. COENE

Art. 2

Dans le texte néerlandais de l'article 1675/5, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots «De vordering» par les mots «Het verzoek».

Verantwoording

Het is, zoals de Raad van State opmerkt, correcter te gewagen van een verzoek tot collectieve schuldenregeling dan van een vordering. De procedure wordt immers ingeleid bij wege van eenzijdig verzoekschrift.

Nr. 33 VAN DE HEER COENE

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1675/10, § 4, tweede lid, na het woord «bezwaar» telkens de woorden «of te-genvoorstel» toevoegen.

Verantwoording

Teneinde de kans op slagen van een minnelijke aanzuiveringsregeling te verhogen, dient aan de schuldeisers ook de mogelijkheid te worden gegeven een alternatief voorstel in te dienen.

Nr. 34 VAN DE HEER COENE

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1675/13, § 1, eerste lid, tussen de woorden «schuldenaar» en «besluiten» de woorden «na partijen en de schuldbemiddelaar te hebben opgeroepen en gehoord» invoegen.

Verantwoording

Dit amendement strekt ertoe te garanderen dat de rechter, alvorens een dergelijke ingrijpende maatregel als de kwijtschelding van schulden op te leggen, de belanghebbenden — en in het bijzonder de schuldeisers — oproept en hoort met betrekking tot de voorgenomen ingreep. Ook de Raad van State suggereerde dit trouwens.

Het argument van de initiatiefnemers, als zou een dergelijke maatregel overbodig zijn gelet op de consultatieregeling opgenomen in artikel 1675/11, § 2, overtuigt niet. Daar gaat het immers over de rechterlijke beslissing aangaande de toelaatbaarheid van de gerechtelijke aanzuiveringsregeling. Op dat ogenblik is er nog niet noodzakelijkerwijze sprake van een kwijtschelding van schulden.

Luc COENE.

Justification

Comme le fait observer le Conseil d'État, il est plus correct, en néerlandais, de parler d'une *verzoek tot collectieve schuldenregeling* (demande en règlement collectif de dettes) que d'une *vordering* (requête). La procédure est en effet introduite par le dépôt d'une requête unilatérale.

Nº 33 DE M. COENE

Art. 2

À l'article 1675/10, § 4, alinéa 2, proposé, remplacer chaque fois le mot «contredit» par les mots «contredit ou contre-proposition».

Justification

Afin d'accroître les chances de réussite d'un plan de règlement amiable, il convient que les créanciers puissent également faire une contre-proposition.

Nº 34 DE M. COENE

Art. 2

À l'article 1675/13, § 1er, alinéa 1er, proposé, entre le mot «peut» et le mot «décider», insérer les mots «et après avoir convoqué et entendu les parties et le médiateur de dettes».

Justification

Cet amendement tend à prévoir qu'avant de décider d'imposer une mesure aussi radicale que la remise de dettes, le juge doit convoquer et entendre les intéressés — et plus particulièrement, les créanciers — concernant la mesure qu'il envisage de prendre. Le Conseil d'État a du reste également suggéré de prévoir cette audition.

L'argument des auteurs, selon lequel une telle mesure serait superflue, étant donné que l'article 1675/11, § 2, prévoit déjà une telle procédure de consultation, n'est pas convaincant. Il s'agit en effet, en l'occurrence, de la décision du juge concernant l'admissibilité de la procédure du plan de règlement judiciaire. À ce moment, il n'est pas encore nécessairement question d'une remise de dettes.